

ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ERI!

RiktpunKt

NUMMER 2 ÅRGÅNG 23 FEBRUARI 2013 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

Arbetare i Thailand fångar i svenskt företag SIDA 9

Kubas spädbarnsdödlighet fortsatt låg

Under de senaste fem åren har Kuba noterat en spädbarnsdödlighet på under fem av 1000 levande födda.

SIDA 7

Vad är SYRIZA?

Här följer fortsättningen från föregående nummer. Nu om SYRIZA:s roll och KKE:s kamp.

SIDA 10

Den som hade förväntat sig radikala grepp från LO-styrelsen... »

SIDA 3

Riktpunkt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti

Ansvarig utgivare Gun Isaxon

ISSN ISSN 1102-7010

Epost riktpunkt@skp.se

Postadress Flyghamnsgatan 1

128 35 Skarpnäck

Besöksadress Flyghamnsgatan 1

Telefon 08-735 86 40

Prenumeration helår 200,-, kvartal 50,-,
utland 350,-

Lösnummer 20,-

Plusgiro 421 53 84-1

Bankgiro 636-7080

Webb www.riktpunkt.nu

För obeställt material ansvaras ej.

Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll RIKTPUNKT NR 2 2013

Ledare	3
Häpnadsväckande krav från BI	4
Sverige och Nato	5
Icke-kommersiell konst i T-banan	5
Lars Werner är avliden	6
Vem är det som hycklar?	7
Kubas spädbarnsdödlighet fortsatt låg	7
Belgien i krig	8
Electrolux fångslar arbetare i Thailand	9
Vad är SYRIZA? Del 2	10
Insändare	13
Grymt och poetiskt på samma gång	14
220 år sedan mordet på Marat	15
Kampfonden	15

Trojkan kränker kollektivavtalsrätten

ILO:s föreningsfrihetskommitté, som består av representanter från arbetsgivarorganisationer, fackförbund och regeringar, menar i en färsk rapport, att "trojkan" i Grekland (EU-kommissionen, ECB och IMF) har framtingat stora inskränkningar av kollektivavtals oökränkbarhet och den kollektiva förhandlingens frivillighet. Bland annat har lönerna inom offentlig sektor sänkts i strid mot kollektivavtal och stundom har förhandlingar varit förbjudna.

Detta strider mot principen om fria kollektiva förhandlingar, konstaterar kommittén, som också noterar att regeringen inte brytt sig om att komplettera sänkningarna med nöjaktiga insatser för att skydda arbetstagarnas levnadsnivå. Principen att den regel som är mest förmånlig för arbetare övertrumfar andra regler, har upphävts och lagar har antagits som främjar mindre förmånliga avtal på företagsnivå. Sådana avtal kan slutas av arbetstagarorganisationer vars självständighet och oberoende inte är garanterat, och binder alla på arbetsplatsen.

Kommittén konstaterar att detta allvarligt kan hämma förhandlingar på högre nivå, som branschnivå, och att decentralisering av förhandlingarna försvagar föreningsfriheten. Att förhandlingar sker med annat än fackföreningar bör enligt kommittén bara ske där inga fackföreningar finns. Annars urholkas fackens ställning som representativa företrädare för arbetarna. Kommittén rekommenderar regeringen att kontinuerligt överlägga med parterna på arbetsmarknaden, och se till att frivilliga kollektivavtal kan verkställas.

Sådan är kapitalismen

"Jämlika förutsättningar för hälsa är inskrivet i den svenska hälso- och sjukvårdslagen. Modern välfärds politik med relativt generösa ersättningsnivåer har positiva effekter på folkhälsan, allmänt sett, och särskilt verkar det vara fallet för dem med låg utbildning. Samtidigt har flera forskare pekat på en "välfärdsstatsparadox": ojämlikheten i hälsa och livslängd består, ja ökar faktiskt, trots ett omfattande system av sociala skyddsåtgärder. Paradoxen består i att välfärdsåtgärder förväntas ha utjämnande effekter på folkhälsan, men att de länder som har ett system av väl utbyggda välfärdsåtgärder – från vaggan till graven – trots detta inte är uppenbart mer jämlika inom hälsoområdet än länder med mindre utvecklade välfärdssystem. Socialpolitik och välfärdstjänster kanske bidrar till minskande skillnader, men de är bara en del av en komplicerad ekvation.

Därutöver behöver man förstå betydelsen av hur inkomster, arbetstillfällen och konsumtionsmönster utvecklar sig. Långsiktigt ökade inkomstskillnader, högre nivåer av arbetslöshet och gradvis förändrade konsumtionsmönster för tobak, alkohol och ohälsosamma livsmedel kan alla bidra till ohälsans fördelning i samhället. Den likartade utvecklingen med ökade hälsoskillnader i de nordiska länderna är ett varningstecken.

Socialförsäkringsministern skrev att "antalet levnadsår historiskt varit extremt ojämnt fördelat mellan en mycket liten elit och resten av befolkningen". Javisst. Med hänvisning till dagens Sverige fortsatte han att "inget annat land har större jämlikhet i livslängd än vi". Men faktum är att vi sedan tre fyra decennier ser en ökad ojämlikhet i livslängd inom den vuxna befolkningen. Och ojämlikheten i hälsa eller livslängd ökar inte bara här, utav faktiskt i merparten av de utvecklade länderna."

Skriver fyra professorer från Stockholm på DN debatt den 28 januari.

När nej blir ja

De minnesgoda kommer säkert ihåg den gamla folksagan om mästerskräddaren. Den handlade om den lille mannen som gick till mästerskräddaren med en bit tyg som han skulle ha till en rock, när han återkom efter en vecka fick han reda på att det inte blev någon rock, det skulle bli ett par byxor. Och så gick det vecka efter vecka och plagget blev mindre för var gång och till slut bidde det ingenting. Mannen bockade sig och tackade mästerskräddaren och återvände aldrig.

Det är en liknelse som kunde användas på många politiska löften och utfästelser som gjorts för att locka till sig väljare, en metod som flitigt används av den nuvarande regeringen, men också av den politiska oppositionen. Vi kan nämna ett par: energipolitiken, återställandet av arbetslöshetskassan och återställandet av pensionsnivåerna. Löften som aldrig infriats och förmodligen aldrig kommer att infrias oavsett regering.

Men det vi har i åtanke nu är det storslagna beslutet som LO-kongressen fattade på sin senaste kongress i maj 2012, "Nej till vinster i välfärdssektorn" och med välfärdssektorn menade man skola, vård och omsorg.

LO:s avgående styrelse ville ha ett kongressbeslut om att LO ska snabbutreda välfärdsfrågorna. "Inte för att vi vill ha vinster inom välfärden, utan därför att frågan har diskuterats för lite inom fackföreningsrörelsen och behöver analyseras mer", förtydligade Ulla Lindqvist, som företrädde styrelsens linje i debatten. Även Kommunals ordförande Annelie Nordström var en av dem som stod i talarstolen för att förmå kongressombuden att gå på styrelsens förslag och först utreda.

Men kongressombuden satte ned foten gentemot LO-styrelsen och beslutade att LO nu ska verka för att en non profit-princip ska vara rådande inom vård, skola och omsorg. Dessutom innebar beslutet att LO ska verka för att lagen om valfrihet rivs upp och att LO skulle tillsätta en välfärdspolitisk utredning där konsekvenserna av de senaste årens politik och systemförändringar ska analyseras.

Beslutet om nej till vinster i välfärden klubbades utan rösträkning sedan minst tre fjärdedelar av kongressen ropat ut sitt ja till kravet. Det antogs också efter kongressens längsta debatt, där i synnerhet ombud från Byggnads,

Handels och Kommunal var aktiva. Motionen kom från Handels.

För någon vecka sedan presenterade LO-ledningen sitt förslag som innebär att det klara nej förvandlades till ja till vinster i välfärden. Ett ja som av gammal hävd och inrotade fördomar fördöms av svenskt näringsliv, men som de innerst inne måste se som en framgång för den nyliberala processen och dess framåtskridande.

LO-styrelsens förslag innebär i korthet att offentligt finansierad välfärd normalt ska bedrivas med starka begränsningar av vinsten. För att nå det mål vidtar man den kosmetiska åtgärden att döpa om de företag som nu krattar profiter i offentlig sektor, eller nya som startas, till samhällsföretag för att kunna fortsätta den nyliberala privatiseringspolitiken.

Vidare innebär förslaget att det skall finnas undantag. Kommunalpolitiker som vill ska även i fortsättningen kunna lägga ut välfärdsuppdragen på vanliga, vinstmaximerande företag. LO vill ge de lokala politikerna större ansvar för sina beslut. Upphandlingsreglerna och lagar som tvingar kommunerna att släppa in privata aktörer ska bort.

Den som hade väntat sig radikala grepp från LO-styrelsen har all anledning att känna sig besviken, för vad LO-styrelsen har gjort är att förvandla det klara nej på LO-kongressen till ett ja till att skattemedel även i fortsättningen skall kunna omvandlas till profiter åt ett fåtal.

Bakom förslaget står en enig LO-styrelse och samtliga 14 LO-förbund, utropar Tobias Baudin, LOs 1:e vice ordförande, som lett arbetet i LOs välfärdsutredning. Men om sanningen skall fram så är det enkelt att konstatera att inte ens LO-kongressen står bakom deras beslut. Att man lyckats få 14 förbundsordföranden att svika sina medlemmar i den här frågan betyder inte att förbundens medlemmar står bakom beslutet. Utan tvärtom blir det bara ytterligare ett argument för toppstyrning och arrogans mot demokratiskt fattade beslut. Men, gör inte som den lille mannen i folksagan om skräddaren utan kom tillbaka och slåss för att förvandla fackföreningsrörelsen till en kamporganisation på alla fronter.

Men det finns en hel del som nu kan dra en lättnadens suck när LO-styrelsen lyckats förvandla ett radikalt krav som

"Den som hade väntat sig radikala grepp från LO-styrelsen har all anledning att känna sig besviken, för vad LO-styrelsen har gjort är att förvandla det klara nej på LO-kongressen till ett ja till att skattemedel även i fortsättningen skall kunna omvandlas till profiter åt ett fåtal."

i praktiken hade stoppat den fortsatta privatiseringen och även kunnat innebära en avprivatisering, och med en utökning av välfärdssektorn till kommunikation, medicin, m.fl. områden skulle det kunna bryta udden av den nyliberala politik som varit den enda vägen de senaste 30 åren.

En av dem är LO:s ordförande Karl-Petter Thorwaldsson som i egenskap av ledamot i Socialdemokraternas verkställande utskott ställt sig bakom beslutet att tillåta fortsatta profiter i välfärden. Hans bekymmer om vilket ben han skall stå på är med LO:s förslag ur världen.

En annan som kan andas ut är den märkliga kameleonten som Jonas Sjöstedt utgör i svensk politik. När Jonas Sjöstedt till exempel försvarade individens fria val i Almedalen förra sommaren sa han "Vi är för att man ska kunna välja vilken vårdcentral man vill gå till och att man ska få välja vilket äldreboende som kan passa bäst när mamma blir gammal och skröplig" lät han som vilken nyliberal som helst. Vänsterpartiets nej till vinster i välfärden betyder i stort sett samma sak som LO-styrelsens och socialdemokraternas.

Vänsterpartiet och Jonas Sjöstedt vill att alla välfärdsföretag ska drivas enligt kapitel 32 i aktiebolagslagen. "Särskild vinstutdelningsbegränsning", heter bolagsformen som togs fram av regeringen Persson strax före maktskiftet och i dag frivilligt används av omkring fyrtio företag. Enligt paragrafen får företagen plocka ut vinst som motsvarar statslåneräntan, plus en procentenhet på det insatta kapitalet. Därför kan man förstå glädjen hos vänsterpartisterna över LO-styrelsens förslag, och att det klara nej har förvanskats till ett ja till vinster, även om de har vissa begränsningar. LO-kongressens nej har därmed hamnat i samma bedrägliga fälla som vänsterpartiets.

Att som Jonas Sjöstedt först hylla LO-kongressens beslut och därefter utropa glädjrop efter dess förvanskning är ingenting annat än politiskt bedrägeri. Undvik att bli lurad, organisera dig i Sveriges Kommunistiska Parti. Vårt mål är inte ministerposter, vårt mål är socialism.

Arbetslösheten i Sverige ökar mest i EU

Av alla EU-länderna ökade arbetslösheten mellan oktober och november i följande ordning mest i Sverige och Spanien, rapporterar Europaportalen. En skandal, menar SKP:s partisekreterare Håkan Jönsson. Tidningen skriver att i Sverige ökade andelen arbetslösa mellan oktober och november i följande ordning med 0,4 procentenheter till 8,1 procent enligt färskta siffror från EU:s statistikbyrå Eurostat.

Håkan Jönsson säger att det är en skandal att arbetslösheten ska behöva vara så hög i ett modernt och utvecklat land som Sverige.

– Vi får ständigt höra rapporter om att den offentliga sektorn saknar personal. En nyligen publicerad rapport visar att en stor majoritet av dom som arbetar anser att deras arbetsbörda har ökat, säger Håkan Jönsson.

– En enorm bostadsbrist råder och en stor del av de många nya arbetslösa är byggnadsarbetare. Kapitalismen är ologisk. En planerad samhällsekonomi där kortsiktiga vinstintressen inte får styra är garantin för allas rätt till arbete.

SAS chefsbonusar provocerar Transport

Transportarbetaren rapporterade i fredags att SAS delat ut extrabonusar till chefer, i smyg. Enligt medieuppgifter rör det sig om 15-20 chefer i Norge, Sverige och Danmark och totalt 20 miljoner kronor.

SAS menar att pengarna går till nyckelpersoner som riskerar att bli överflödiga vid nedskärningar. Att SAS som statligt ägt bolag delar ut extrabonusar till chefer när kraftiga försämringar skett för de anställda upprör Transportförbundets ordförande Lars Lindgren.

Även bland SAS-personalen anses mörkningen av bonusarna absurd, och medlemmarna ämnar fortsättningsvis inte gå med på fler försämringar, såsom pengasparande schemaändringar, enligt Kenneth Grampe, ombudsman på Transporters flygavdelning 46.

Arbetsköparna vill ha bort Byggnads förhandlingsrätt.

Häpnadsväckande krav från Sveriges Byggindustrier

Inför årets avtalsrörelse där Byggnads är först ut har nu dess motpart, Sveriges Byggindustrier (BI), presenterat sina avtalskrav. Eftersom kraven minst sagt är häpnadsväckande bad Riktpunkt om en kommentar från Lars Lundberg, ombudsman i Byggnads och SKP:s facklige sekreterare.

– Det är framför allt två av BI:s krav som är extra förkastliga och vars yttersta udd är riktad mot fackförbundet Byggnads som organisation, säger Lars Lundberg.

– Det första är BI:s skrivning att avtalet måste förenklas och då hänvisar man till att ackordslöner leder till onödiga konflikter på arbetsplatserna. Vad det i grunden handlar om är makten över lönebildningen, med nuvarande system har byggnadsarbetarna alltid själva på sin respektive arbetsplats rätt att påverka och förhandla om sina löner.

Han säger att på senare tid när arbetsköparna satt i system att alltid säga nej till allting så blir det naturligtvis problem.

– Problem som företagen själva skapar.

Att ersätta nuvarande lönesystem med månadslön med rörliga lönedelar baserade på verksamhetens resultat är en enorm giftbägare, menar Lars Lundberg.

– I praktiken innebär det att arbetsköparna vill göra byggnadsarbetarna ansvariga för företagets alla affärer. Affärer som byggnadsarbetaren inte har någon insyn i eller möjlighet att påverka.

Han ger ett exempel:

– Det vore väl fullständigt absurt om NCC vid en större byggarbetsplats anlätade ett bemanningsföretag från Pakistan för att exempelvis gjuta betongfundament om det sedan visade sig att språkförbistring och kulturkrockar gjorde att kostnaderna skenade iväg och sprängde alla ekonomiska kalkyler. För då vill NCC ha rätt att dra av dessa fördyringar på den egna personalens löner. Det är ju ungefär lika dumt som om SJ skulle dra av kostnaderna för en reparation av ett lok på lokförarens lön.

Det andra mycket farliga och avskyvärda krav BI för fram är det gamla och arbetarfientliga dravlet om att företag och medarbetare själva ska komma överens om lön och arbetstider, uppger han.

– Det betyder ingenting annat än att byggindustrins arbetsköpare vill ha bort Byggnads förhandlingsrätt och därmed flytta den historiska utvecklingen 150 år bakåt i tiden, säger Lars Lundberg.

SKP:are i Norrbotten i protest mot en NATO-övning i länet.

Sverige och NATO

”Försvarsminister Karin Enström (M) är nöjd med att Sverige kan försvara en del av landet i en vecka mot ett begränsat militärt angrepp. När ÖB uttalande sig om detta för en vecka sedan väckte det uppseende över världen och en borgerlig försvarspolitik kallade det för ”politisk bomb”. Nu säger regeringen, och ÖB, att försvarets förmåga är tillräckligt bra.”

Den politiska bomben exploderade och sedan blev det fred igen. ÖB är nu helt ense med moderaterna att Sverige helt ska ingå i den amerikanska krigshegemonin. NATO kallas den. Genom att nedmontera den folkligt förankrade värnpliktsarmén öppnade man vägen för detta.

Nu vill man att allmänheten ställer sig positiva till rekryteringen av våra unga till yrkesarmén i imperialismens tjänst. Rekryterare går in i våra skolor med krigsmaktens dogmatiska propa-

ganda. ”Din mamma vill inte ha demokrati” är en av de slogans vi läst. Jo, din mamma vill visst ha demokrati men inte den demokrati som kommer med en bombkrevad. Din mamma vet att den demokrati som kommer med våld inte är den sanna demokratin. En demokrati är något som spirar djupt i folksjälens för att en dag stå där i sin härlighet. Demokrati uppnås genom bistånd och upplysning. Den sanna demokratin, den som är folkets. Din mamma vill att du ska arbeta för fred och rättvisa och inte offras på kapitalets altare.

Ska Sverige överhuvudtaget alls ha ett försvar måste vi återinföra den allmänna värnplikten. Ett folkligt förankrat nationellt försvar är det mest effektivaste och starkaste i en krissituation. För det är väl vårt land som ska försvaras?

Astrid Boman

Icke-kommersiell konst i T-banan

Icke-kommersiell konst istället för reklam i T-banan blev verklighet för en dag.

Planka.nu är en organisation som arbetar för en skattefinansierad, avgiftsfri kollektivtrafik. Deras kontor i Stockholm förvandlades under lördagen den 12 januari till konstateljé. Planka-aktivisterna och andra som hade fått nog av tunnelbanereklamen tillverkade tillsammans med en grupp konststuderande, några mammor med barn, några äldre damer samt flera av Stockholms tyngsta gatukonstnärer omkring 100 konstverk på nedplockade reklamaffischer från tunnelbanan. Alltifrån citat av Brecht och vardagspolitiska budskap till lolcats och klassiska naturskildringar fick ersätta de profithungriga reklamaffischerna. Övriga resenärer hade i stort sett enbart positiva kommentarer till expansionen av ”världens längsta konstutställning”. Håll utkik och häng med nästa gång; det var kul och en viktig manifestation för att hävda vanliga människors rätt till det offentliga rummet.

Se film och flera bilder från aktionen på: <http://planka.nu/2013/01/12/konstkuppen/>

Lars Werner är avliden

Fredagen den 11 januari avled Lars Werner på Södersjukhuset i Stockholm efter en hjärtinfarkt.

Ibland händer det sig att när man skall beskriva en människas livsgärning så använder man sig av formuleringen att han eller hon föddes direkt in i arbetarrörelsen. Ingen person passar den beskrivningen bättre än Lars Werner.

Lars Werner föddes 1935 och hans far var den mycket legendariske muraren, fackföreningsmannen och kommunisten Hjalmar Werner. Hans mor Signe var kokerska. Vid den här tiden hade SKP ett avgörande fackligt inflytande bland Stockholms byggnadsarbetare. Ett inflytande som socialdemokraterna lyckades bryta i 70- talets början. Vid sidan av Hjalmar Werner som var murarnas oomtvistade ordförande verkade en annan lika legendarisk fackföreningsman och SKP-medlem, Walter Andersson, som var ordförande för Stockholms grovarbetare. Det berättas än i dag om att Hjalmar och Walter förvandlade byggnadsarbetarnas fackliga expeditioner till SKP:s expeditioner. Det berättas också om att om någon byggnadsarbetare i Stockholm uppfört sig olämpligt på ett partimöte så blev de av Hjalmar och Walter förbjudna att visa sig i fackföreningens lokaler. Det var i den verkligheten som Lars Werner föddes och växte upp i, det kom givetvis att kraftigt påverka hans yrkes- och politiska val. Lika självklart som att likt sin far bli murare var att ansluta sig till SKP.

Lars Werner blev invald i riksdagen 1965 för SKP och blev då fram till att han avgick från riksdagen 1994 tjänstledig från sin tjänst som ombudsman i Svenska Byggnadsarbetareförbundet avd 1 Stockholm.

Ganska snabbt efter det att Lars Werner blev invald i riksdagen blev han utsedd till partiets vice ordförande. Partiets dåvarande ordförande CH Hermansson som efterträdde Hilding Hagberg som partiordförande hade då inlett en förvandling av SKP från ett kommunistiskt parti till ett mer vänsterliberalt parti. När Sovjetunionen tillsammans med övriga socialistiska länder i Europa stoppade kontrarevolutionen i Tjeckoslovakien tog den utvecklingen fart. Partiet började anta rent antisovjetiska ståndpunkter samtidigt som det

traditionella arbetet inom arbetarrörelsen tonades ned. Lars Werner som aldrig visat de ideologiska studierna något större intresse kom därför att som vice ordförande mer att fungera som kontorschef. Han såg till att det fungerade på kontoret.

När så partiet 1975 var samlat till den 24:e kongressen och CH Hermansson aviserat sin avgång var det ett mycket splittrat parti som var samlat. CH Hermansson hade anmält Lars Werner som sin efterträdare och därmed valberedningens förslag. Med all säkerhet var det en kandidatur som Lars Werner helst hade velat slippa men han såg det som sin plikt att ställa upp när han blev kallad. Partiet hade vid den tiden kraftigt nedtonat vikten av fackligt arbete och inflytande, något som av den kommunistiska oppositionen i partiet ständigt påpekades. I det sammanhanget var Lars Werner med sin bakgrund en bra kandidat. Han var genuint proletär i sin bakgrund och ideologiskt ointresserad något som passade partiets nydanare.

På kongressen som var djupt splittrad förklarade ombudet Gösta Lindgren från Luleå att enda sättet att ena partiet och få arbetsro var att kongressen till ny partiordförande skulle välja Rolf Hagel. Efter en sluten omröstning vann Lars Werner omröstningen med 162 röster mot Rolf Hagels 74 röster. Därmed var partiet ohjälpligt splittrat. Lars Werner hade därmed också efter 1977 när partiets kommunister blev tvingade att återupprätta ett kommunistiskt parti på svensk mark tjänat ut sin roll som partiledare.

De krafter som efter partikongressen 1975 och upprättandet av det kommunistiska partiet 1977 hade fått fritt spelrum nöjde sig inte med det uppnådda utan de hade betydligt mer långtgående målsättningar.

Partiets mest rabiata antikommunister ansåg att Lars Werner med sin bakgrund var en belastning för partiet. Han förnekade aldrig att han växt upp i ett kommunistiskt hem. Man bildade därför en splittringsorganisation i partiet, Vägval vänster, där man samlade sina styrkor. De mest namnkunniga i organisationen var riksdagskvinnan från Skåne, Karin Svensson – Smith, och Dan Gahnström från Göteborg.

Lars Werner

Efter avslutat värv tog dessa båda steget fullt ut och anslöt sig till ett öppet borgerligt parti, Miljöpartiet.

För de ledande opportunisterna blev Werner en större och större belastning och inför kongressen 1993 beslutade man sig för att kasta ut Lars Werner. Som efterträdare valdes Gudrun Schyman och därmed var förfallet totalt.

Lars Werner som 1994 lämnade riksdagen vid 59 års ålder hade därmed slutgiltigt tjänat ut sin roll som murbräcka mot all proletär och klassmässig politik.

När han lämnade riksdagen meddelade han sin arbetsköpare Byggnads avd 1 där han var tjänstledig att han var beredd att återgå i tjänst. Men då fick Byggettan som förvandlats till ett antikommunistiskt bålverk skrämshicka och man ordnade omgående en tjänstepension.

När Svenska Byggnadsarbetareförbundet är församlat till kongress hör det till kutym att de riksdagsmän som har sin bakgrund i Byggnads alltid blir inbjudna som gäster på kongressen. Lars Werner blev aldrig inbjuden. Vid en kongress var vi några kommunister som blev irriterade på detta faktum och därför uppmanade kongressbyrån att genast se till att skicka en inbjudan till Lars Werner. Det gjorde man inte och när vi frågade varför svarade man något svamlande om att man inte hade adressen.

Lars Werners politiska liv var i mångt och mycket rent tragiskt, däremot har han som yrkesman efterlämnat ett ståtligt byggnadsverk. Lars Werner var med och murade Stockholms Folkets Hus.

Lars Lundberg

Vem är det som hycklar?

Syriens president Bashir al-Assad höll i början på januari ett tal som i sedvanlig ordning kritiserades av västmedia för hycklande och beskrevs av Storbritanniens utrikesminister William Hague, en av al-Assads främsta kritiker i väst, att komma med tomta löften som inte lurar någon.

Lika negativ var FN-sändebudet Lakhdar Brahimi, som efter talet krävde att al-Assad skulle lämna sin post, i strid med den överenskommelse som träffades i Genève, något som den ryske utrikesministern Lavrov var snabb att påpeka.

Ett så ifrågasatt tal, kritiserat av alla som hycklande och kategoriskt avvisar fred torde i rimlighetens namn publiceras i sin helhet så att vi i Sverige kan forma oss en åsikt själva. Men precis som när det gällde Slobodan Milosević tal på Trastfältet så är det ingen som återger det i sin helhet. Det enda som publicerats är en massa fabulerande av de som vill se al-Assad regimen falla. Tvärt emot vad som påstås lyfter den syriske presidenten fram en tydlig plan för fred och politiska reformer som ska förankras genom nationella diskussioner och folkomröstningar. Däremot vägrar han att ha en dialog med en opposition som sponsras och tränas av

främmande makter, en opposition bestående av islamistiska legoknektar som vill införa idéer som kommer att föra det syriska sekulära landet femhundra år tillbaka i tiden. Det bisarra är att denna opposition som sponsras av bland annat USA, EU, Saudiarabien och Bahrain består av samma organisationer som man jagar över hela världen under namnet "kriget mot terrorismen", ett krig som har skördat hundratusentals liv och har inskränkt de medborgerliga rättigheterna och friheterna. Så om någon är hycklande och krigshetsande så är det snarare de krafter som påstår sig stå på fredens sida som Brahimi, Hague eller varför inte SVD:s Per Gudmundson som påstår att de 60 000 döda i Syrien är al-Assads fel. Och framförallt måste man ställa sig frågan hur det kan vara kontroversiellt att kräva att sponsringen av terrorister ska upphöra och den syriska suveräniteten ska respekteras.

För dig som vill läsa hela talet publiceras en länk här nedan.

<http://www.voltairenet.org/article177102.html>

Victor Diaz De Filippi

Bashir al-Assad

Massiva protester i Slovenien

Avante, Portugals kommunistiska partis officiella nyhetstidning, skrev den 27 december 2012 om massiva sammandrabbningar i de slovenska städerna Ljubljana, Maribor och Kranj. Det är landets nedskärningspolitik som är orsaken bakom folkets vrede. Omfattande nedskärningar görs inom utbildningssektorn, sjukvården, offentliga sektorn, i pensionerna och lönerna. Demonstrationerna har resulterat i sammanstötningar mellan polis och civila vilka i sin tur har lett till hundratal arresteringar.

Borgmästaren i Maribor har blivit tvungen att dra sig tillbaka och landets president Borut Pahor gör sitt bästa för att sätta protesterna i en kriminell kontext. De folkfientliga nedskärningarna kan sätta Europa i brand.

Vi är grekiska skolelever i Tyskland

Så inleds brevet som 265 grekiska skolelever har undertecknat som svar på främlingfientlighetens utveckling i deras hemland Grekland. I brevet fördömer de rasismen och angreppen från Gyllene Gryning på immigranter i Grekland. "I egenskap av barn till tyska immigranter vet vi vad rasistiskt våld och nazism är. Vi vill att man ska veta att för varje gång det nazistiska Gyllene Gryning angriper immigranter i Grekland, ger det tyska fascister en anledning att attackera oss". Brevet är publicerat i sin helhet på KKE:s hemsida.

Kubas spädbarnsdödlighet fortsatt låg

Under de senaste fem åren har Kuba noterat en spädbarnsdödlighet på under fem av 1000 levande födda.

Detta framgår av statistik från HDI-indexet. 2011 var siffran 4,9 och förra året var den 4,6. Denna tydliga framgång inom den offentliga kubanska sjukvården har gjorts genom engagemang och politisk vilja från landets revolutionära regering som har introducerat ett nationellt sjukvårdssystem som är både tillgängligt och kostnadsfritt för alla medborgare tack vare utvecklingen inom den kubanska utbildningssektorn.

Andra bidragande faktorer till denna framgång är hängivenhet samt specialistutbildningar inom medicin för personalen inom vårdsektorn. Den kubanska provinsen Sancti Spiritus noterar den lägsta siffran i landet vad gäller spädbarnsdödlighet, 2,8 av 1000 levande födda.

Om man ska jämföra Kubas spädbarnsdödlighet med andra närliggande länder, är motsvarande siffra i Haiti 52,44 och i USA 5,98 av 1000 levande födda.

Källa: Granma

Fortsatt låg spädbarnsdödlighet på Kuba.

Socialismen är framtiden

Ryska kommunistpartiets ordförande: Socialismen är framtiden

Gennady Zyuganov, ordförande i Ryska Federationens Kommunistiska Parti (KPRF), anser att den senaste tidens protester i kapitalistiska länder indikerar att folkopinionen pendlar ifrån höger till vänster och att ett skifte till socialismen blir ofrånkomligt för världens länder i framtiden.

I en artikel som publicerades den 9 januari på partiets hemsida, sammanfattade Zyuganov förra årets resultat och uttryckte sina åsikter om hur händelser i det förflutna kommer att påverka såväl Rysslands som andra länders framtid. Ordförande Zyuganov kritiserade också återigen det styrande partiets förda politik då han betecknade denna som destruktiv.

– 2012 motsvarade inte förväntningarna för de som ville se en positiv socialekonomisk utveckling och politiska förändringar i landet, påpekade Zyuganov.

– De som fick offentlig egendom till att tjäna sina privata intressen kan inte rädda landet, konstaterade ledaren för det näst största partiet.

Det enda sättet att återuppliva Ryssland och förbättra folkets levnadsvillkor är att gå tillbaka till ett offentligt ägandeskap av ekonomin, bankväsendet och de finansiella sektorerna, konstaterar Zyuganov. Såsom det var i Sovjetunionen. Enligt hans uppfattning bevisar tiden att kommunisternas mål är korrekt och att världen ofrånkomligt kommer att gå mot socialismen. Titta på vad som händer i Europa, USA och Asien. Du kommer att märka att regioner som var betraktade som kapitalistiska fästen för inte så länge sedan nu lutar åt vänster, till en socialistisk stats värderingar. Oppositionen värnar om transnationella bolag och profitering, observerade Zyuganov.

Massprotester som svepte över Europa och valresultat i ett flertal länder är en tydlig indikator på en sådan förändring av den allmänna politiska sinnesstäm-

Gennady Zyuganov, ordförande KPRF.

ningen.

I takt med att den socialekonomiska situationen förvärras i Ryssland, visar unga människor ett växande intresse för kommunisternas partiprogram, noterar Zyuganov. Det är färre människor som är beredda att leva i ett samhälle där alldagligt folk förväntas slita ut sig för att få en småsumma från en liten skara rika människor, de nya livsägarna, tillade han.

Det ryska kommunistiska partiets kommande kongress i februari kommer att ge möjlighet till ett nytt genombrott i vår kamp för principerna för social rättvisa, menar Zyuganov, och det i kombination med utvecklingen av det politiska arbetet kommer att ge partiet hundratusentals nya medlemmar, fastslog Zyuganov.

RT.com/Riktpunkt

Belgien i krig

Belgiens Arbetarparti fördömer alla imperialistiska interventioner i Mali.

Den belgiska regeringen har bestämt sig för att delta i den franska militära interventionen av Mali. Man bidrar med två transportplan, två helikoptrar och 75 soldater. Den västerländska militära truppens målsättning är i första hand att stoppa framfarten av islamistiska rebellgrupper i landets norra delar vilket Malis regering har gett order om. FN:s säkerhetsråd har också gett sitt stöd, men endast efter det att interventionen hade inletts. I samband med den franska militära interventionen antar Francois Hollande rollen som "ensam ryttare". I och med Hollandes krigshandling underminerar han det fredsinitiativ som FN utarbetade med ett flertal afrikanska länder.

Det faktum att Mali nyligen har blivit ett getingbo beror till stor del på konsekvenserna av NATO:s krig i Libyen samt årtionden av obehörigt väster-

ländskt politiskt rotande i landets interna angelägenheter. Med tanke på den komplexa situation som råder i Mali är enda vägen till att skapa fred, stabilitet och utveckling i landet extremt försiktiga initiativ som har ett stort stöd bakom sig och som principiellt är afrikanska. Frankrikes militära intervention saknar givetvis inte egenintresse då den forna koloniala stormakten fortsatt har ett stort ekonomiskt intresse i regionen. I Mali finns det guldgruvor och olja. Även uranium utvinns vilket används inom den franska kärnvapenindustrin. Liksom med NATO:s dödliga bombningar i Libyen för två år sedan har Belgien varit väldigt snabba med att erbjuda sitt deltagande i den franska militära interventionen. Och detta utan någon demokratisk debatt om dess målsättningar, konsekvenser eller kostnader. I en period som karaktäriseras av smärtsamma besparings- och nedskärningsåtgärder i samhällens budgetar, är varenda ökning av försvarsbudgeten

Belgisk stridshelikopter i Mali.

inget annat än cynisk.

Den belgiska regeringen är inte säker på hur länge dess militära intervention i Mali kommer att pågå. Den belgiske försvarsministern Pieter De Crem informerade bara landets skattebetalare om att den kan vara en kort tid. Då den första utvärderingen kommer att göras i slutet av februari, kommer uppdraget att ta minst 6 veckor. Detta är alltså bara en början då denna period kan komma att förlängas ytterligare ett flertal gånger, som var fallet med det belgiska militära uppdraget i Afghanistan. Hur många dödsfall, sårade och flyktingar från Mali kommer den belgiska regeringen bli ansvariga för?

Belgiens Arbetarparti fördömer alla imperialistiska interventioner i Mali.

Källa: Solidnet

Electroluxarbetare strax efter frisläppningen.

Electrolux i Thailand fängslar sina arbetare

Electrolux i Thailand fängslar sina arbetare för att sedan avskeda dem.

Electrolux i Thailand vägrar att förhandla med arbetarnas representanter. Dess ledning läste in drygt 100 arbetare i åtta timmar, bland dessa en gravid kvinna. Sedan avskedade de 127 arbetare inklusive den lokala ordföranden för facket på fabriken i Rayong. I ett brev adresserat till företagets ledning i Sverige vilka är rättsligt bundna till ett internationellt ramverksavtal avseende arbetarnas rättigheter, uttryckte de sin ilska över de orättvisa- och fackfientliga åtgärderna vidtagna av Electrolux i Thailand.

Den 11 januari i år kallade Electrolux ledning i Thailand alla sina anställda till möte där man gav dem en två månaders bonus. Man vägrade dock att diskutera arbetarnas krav på rimliga löneökningar och permanenta anställningar efter 6 månader för bemanningsföretagens arbetare. Istället förde ledningen bort fackets ordförande Phaiwan Metha med våld från mötet och kastade ut honom på gatan där man avskedade honom. När arbetarna på mötet fick reda på avskedandet av fackets ordförande, satt de kvar på golvet och krävde att han skulle återanställas. Ledningen tillkallade då vakter och polis till mötet som omringade arbetarna och tvingade dem att stanna kvar i möteslokalen i åtta timmar. Bland dessa fanns en gravid kvinna. Efter åtta timmar släpptes de en efter en. Arbetarna återvände till arbetet den 14 januari för att leta efter ett skriftligt av-

skedningsbesked för de 127 arbetarna. Efter avskedningarna tog det mer än en månads tid att förhandla fram en ny minimilön för arbetarna och ändra deras årslöner. Detta ska vara genomfört den 25 januari. Ledningen har vägrat att acceptera förslagen från facket. Istället har man försökt att införa lönejusteringar som man inte har kommit överens om. I brevet till Electrolux i Thailand påstår Industrialls generalsekreterare Jyrki Raina att företagets handlingar är ett kristallklart, fackfientligt försök att tvinga på arbetarna en orättvis och kollektiv förhandlingsprocess.

- Jag uppmanar er bestämt att använda ert inflytande för att omedelbart återanställa de avskedade arbetarna och fackets medlemmar för att sedan återgå till det kollektiva förhandlingsbordet. Detta för att nå en rättvis och schysst lösning på denna konflikt, men också för att skapa ett konstruktivt förhållnings-sätt mellan arbetet och ledningen, skrev Raina.

Facket på fabriken i Thailand bildades 2010. Då lyckades det förhandla fram ett kollektivavtal som ska förnyas i år. Produkterna på Electrolux fabrik i Thailand omfattar diskmaskiner, kylskåp och andra elektriska apparater för den europeiska och asiatiska marknaden. De avskedade arbetarna kämpar nu mot ledningens orättvisa och fackfientliga strategi och har lämnat in sina klagomål till det thailändska parlamentets kommission för arbete.

Charlie Paulsson

Outhärdlig situation i Indien

En allvarlig kris har drabbat miljon-tals människor i Indien. Det är dystert runtom i landet, såväl politiskt som ekonomiskt. Den sittande regeringen har förlorat all sin trovärdighet och är nu nästintill dysfunktionell på grund av återkommande anklagelser om korruption. Det politiska systemets kolossala misslyckande med att ge folket livsrättigheter är skamligt. Den skyhöga inflationen av matpriserna och ekonomins stagnation är krisens karaktärsdrag vilka har uppslukat nationen.

Dessutom har man ingen strategi för att bekämpa krisen. Regimens avsikt är att kasta hela krisens börda på folket. Alla är berörda. Hela nationen har blivit föremål för den nyliberala ekonomins politik. Det arbetande folket, den oorganiserade arbetskraften, kontraktsarbetarna och arbetarna i städerna och på landet är de som har drabbats värst. Jobben blir färre. Arbetsmassornas reella köpkraft är berörd. Arbetsvillkoren är kraftigt försämrade. Minimilönen utbetalas inte. Lagstadgade förmåner är indragna. Ingen ålderspension och inga moderskapsförmåner. Man bryter mot alla arbetslagar. Arbetstim-marna förlängs abnormt. Lönerna är under minimumgränsen. Fackföreningsrörelser är förbjudna. Arbetarklassens protester kuvas. Situationen har blivit outhärdlig.

Enligt det globala hungerindexet lever den största andelen fattigt folk i Indien. Indien är en av de värst drabbade länderna. Den indiska regeringen måste utöka sina investeringar, stimulera marknaden, skapa fler arbeten och bygga upp en enorm infrastruktur. Detta som en effektiv åtgärd för att bemöta avmattningen i ekonomin. Även om det privata kapitalet spelar en viktig roll i landets ekonomiska utveckling, är det mest väsentliga regeringens utgifter och investeringar. Regeringen måste också sätta in mer pengar för att bekämpa analfabetismen, hungern, fattigdomen, arbetslösheten, utarmningen av bönderna och ruineringsen av arbetskraften inom jordbruket. Om regeringen åtgärdar dessa problem, kommer det indiska folket att bli lättade.

All India Confederation of Building and Construction Workers

**Förkortad sammanfattning:
Charlie Paulsson**

Greklands Kommunistiska Parti, KKE, i maj 2010.

Vad är SYRIZA? Del 2

Här följer fortsättningen från förgående nummer.

SYRIZA:S ROLL

De krafter som stöder SYRIZA, både öppet eller dolt, och baktalar KKE måste förklara följande för sina medlemmar och funktionärer samt till arbetarklassen och folket:

Varför döljer de att den gemensamma politiska nämnanen för ND, PASOK och SYRIZA, tillsammans med övriga partier (utom KKE) stöder den imperialistiska och mellanstatliga unionen EU som infört en påvisbar anti-folklig strategi, skapad och utvecklad i linje med monopolens och de multinationella företagens intressen?

Varför döljer de att en del av borgarklassen och starka finansiella grupper som kontrollerar tidningar, radio och TV stödde SYRIZA, vilket också gällde den statliga massmedian och att ordföranden för den grekiska näringslivsorganisationen föreslog en nationell samlingsregering med deltagande av detta parti?

Varför döljer de att SYRIZA under och framförallt efter valet den 6 maj övergav fraseologin om att nationalisera företaget och skrev om sitt program i enlighet med borgarklassens intressen?

Varför döljer de att en stor del korrupta PASOK-ledare från regionala och kommunala myndigheter, fackföreningar

och statsapparaten spelade en ledande roll för att manipulera folkrörelser och PASOK:s väljarkår genom att utöva ett mångfacetterat tryck till förmån för SYRIZA?

Varför döljer de att det finns en pågående plan att reorganisera socialdemokratien med SYRIZA i centrum? Socialdemokratien har bevisligen varit väldigt användbar för borgarklassen när det gäller att avlägsna den radikala medvetenheten hos folket till förmån för EU: s nyliberala politik och att attackera och kontrollera arbetarrörelsen.

Varför döljer de att detta parti kontinuerligt har använt sig av antikommunism samtidigt som det vädjat om "vänsterenhet"? Vid ett av SYRIZA: s valmöten där dess ordförande närvarade, gav den slovenske "filosofen" Slavoj Zizek prov på vulgär antikommunism när han sa "Det är, om jag förstått korrekt, vad KKE säger till er, partiet som i huvudsak består av människor som fortfarande lever eftersom de glömde att dö", vilket renderade entusiastiska applåder från publiken.

Varför döljer de att SYRIZA använde sig av alla de smutsiga knep mot KKE för att lägga beslag på folkets röster i sin kamp för att bli det största partiet eller få möjlighet att bilda en enpartiregering? Smutsiga knep som att förse borgerliga journalister med falska påståenden om olika syn mellan KKE:s

centralkommitté och politbyrå angående hållningen till SYRIZA och ett deltagande i en regering med borgerlig politik. Erfarenheterna som KKE gjorde under valrörelsen är värdefulla för varje kommunistiskt parti, vilket är anledningen till att vi informerar er om de olika provokationerna som inkluderar skapandet av ett falskt KKE-konto på Twitter från vilket de uppmanade folk att rösta på SYRIZA.

Varför döljer de det faktum att SYRIZA:s ordförande några dagar innan valet träffade diplomater från G20-länderna i Aten för att "skapa en miljö av förtroende"? Med vilka? Jo, med klubben för världens starkaste kapitalister och imperialister.

Och det finns mer. SYRIZA:s ledning presenterade för Greklands folk Obamas politiska linje som en realistisk politik för att få bukt med krisen till folkets favör. Under tiden påstod de falskeligen att valet av den socialdemokratiska Hollande skulle bli en faktor för att skapa "ny bris" med progressiva förändringar i Europa. Samtidigt uppmanade Frankrikes socialdemokratiska regering det grekiska folket att underkasta sig åtagandena gentemot EU. Frankrike som trots mellanimperialistisk tävlan gör gemensam sak med den tyska regeringen för att förbereda nya antifolkliga åtgärder inom EU, för ekonomisk och politisk integration.

Dessa fakta kan inte förnekas. KKE behöver inte använda konspirations-teorier. Sanningen kan inte döljas. Det är av största betydelse så att varje arbetare som intresserar sig för situationen i Grekland och de olika politiska krafterna kan skapa sig en åsikt.

Under en lång tid skapades många myter kring SYRIZA:s roll inom arbetar- och folkrörelsen. Partiet presenterades på ett vilseledande sätt som en stark oppositionell styrka när det i verkligheten obefintligt eller minimalt har bidragit till att utveckla kampen i fabriker, affärerna och att organisera strejker och andra massmobiliseringar. I realiteten var detta parti svansen på de grekiska fackföreningsorganisationerna GSEE och ADEDY som agerar som kapitalets verktyg, förespråkande en regeringsledd fackföreningsrörelse med ett "klassarbete".

SYRIZA:s ställning i rörelser på "torgen" var tillfällig, hade begränsad masskaraktär, utgjorde en grogrund för reaktionära synpunkter, var opportunistisk och var integrerad i planen att försöka gripa tyglarna i kampen om det borgerliga styret. SYRIZA bär ett stort ansvar eftersom de delade "de förolämpades torg" med den fascistiska styggelsen "Gyllene gryning" som presenterade sig själv (tillsammans med andra nationalistiska krafter) som en icke-parlamentarisk kraft och framförde vulgära och reaktionära slagord för att manipulera arbetarnas ilska.

KKE: S KAMP

Offensiven mot KKE efter valet leddes inte bara av flera välkända trotskistiska grupper, utan även av krafter som Europeiska Vänsterpartiet, liksom det portugisiska "vänsterblocket" och italienska Rifondazione Comunista. Ledarna för dessa organisationer har inte kunnat låta bli att visa den europeiska opportunistens aversion till KKE.

Hållningen från vissa krafter som skuldbelägger KKE för att ND kunde bilda regering är lika provokativ. Dessa krafter döljer det faktum att det enda parti som verkligen hamnade i konflikt med ND och PASOK var KKE eftersom det till skillnad från SYRIZA inte är förbundet till NATO, EU, samt storkapitalet och dess makt. KKE hyser inga parlamentariska illusioner och det berättar sanningen för folket om de krafter som stöder det borgerliga styret. Vårt parti har under år kämpat mot avskräckande dilemman som "högerorientering" eller "anti- högerorientering", "centrum-vänster eller centrum-höger" och återvändsgräns-rationaliteten i "det minst

onda" som ju även lett till att kommunistiska partier i Europa blivit en svans till socialdemokratin.

Försöken att smutskasta KKE kommer att misslyckas eftersom initiativtagarna kommer att bli fullständigt avslöjade, precis som propagandan om sekterism och isolationism som använts av de krafter som attackerar vårt parti. Allt detta motbevisas av den ledande roll som KKE, KNE men också PAME innehar hos de klassmedvetna fackföreningarna, genom de militanta massmöten som hållits av folket och ungdomar i samband med general-, sektions- och enskilda företagsstrejker, i ett hundratal mångfacetterade mobiliseringar som dragit tusentals arbetande, vilka krävt sin rätt och således kommit i konflikt med kapitalets makt och barbari.

Dessa viktiga framgångar är inte beroende av valresultatet även om det var negativt för folket. Däremot utgör de viktiga erfarenheter och ett arv för en upptrappning av klasskampen fram till dess slut.

KKE har bekämpat den opportunistiska sammansvetsningen av ledarskapet från ovan och insisterar på en social allians mellan arbetarklassen, stads- och landsbygd med deltagande av kvinnor och ungdomar. KKE avvisar allt samarbete för bildande av en "vänsterregering" för kapitalistisk förvaltning men insisterar på att skapa av en socio-politisk allians för att lösa folkets problem, vilket kommer att leda till konflikt med monopolen och imperialismen och därmed inrikta sin kamp på att omkullkasta det kapitaliska barbariet och erövra makten i arbetarklassens och folket namn.

Strategin som lovar en bättre framtid för det arbetande folket och de arbetslösa genom en s.k. vänster eller progressiv regering samtidigt som kapitalets makt och dess ägande av produktionsmedlen förblir intakt är farlig. Denna strategi har prövats och bevisats vara bankrutt. Den har lett till kommunistiska partiets assimilering eller t.o.m. upplösning.

En sådan strategi döljer den fundamentala frågan om att problemet med arbetslösheten, som skärps på ett okontrollerat sätt, inte kan lösas så länge som den makt och rikedom som arbetarklassen producerar förblir i kapitalisternas händer, så länge kapitalismens anarki och profitmotiv existerar. Folkets dagliga behov kan inte tillfredställas eftersom kapitalismen befinner sig i sitt sista stadium, det imperialistiska, vilket är fullständigt reaktionärt. Svårigheten att reproducera kapital, monopolens tävlan för att dominera förstärker attacken riktad mot arbets-

kraften för att reducera dess pris och öka exploateringsgraden. Även den minsta framgång kräver en väldigt hård kamp mot kapitalets krafter, som den hjältemodiga sju månader långa stäl-arbetarstrejken i Aspropirgos visat, en strejk som KKE och PAME konsekvent har stöttat tillsammans med tusentals arbetande i Grekland och utomlands, vilka visat sin klassolidaritet.

Den dagliga kampen för rätten till ett arbete, för skydd mot arbetslöshet, för löner och pensioner, för gratis sjukvård, välfärd och utbildning, den dagliga kampen mot imperialistiska krig, för frigörelse från imperialistiska förbund, för folkets suveränitet och för demokratiska rättigheter är oupplösligt förbunden med kampen för att omkullkasta kapitalismen.

Den principiella hållningen från KKE är att ett revolutionärt parti inte kan ha två ansikten, inte kan förneka sin strategi och kamp för arbetarmakt och socialism bara för att roffa åt sig några röster i parlamentariska val och således stödja olika former av styre, vilka endast förenklar för systemet.

KKE berättade sanningen för folket. Det kallade på stöd för partiet, att stärka det för att på ett avgörande sätt kunna bidra till att förhindra antifolkliga åtgärder, omgruppera och stärka arbetar- och folkrörelserna samt utveckla den militanta kampen för att nå radikala förändringar.

KKE simmade mot strömmen, som det har gjort vid flera tillfällen när det gällt viktiga politiska frågor som när det avslöjade kontrarevolutionens liksom det socialistiska systemets särdrag men även EU:s imperialistiska karaktär, när det kämpade mot EU och Maastrichtavtalet, eller när det fördömde imperialistiska interventioner och avslöjade förevändningarna som rättfärdigade dem o.s.v.

Det var i denna riktning som KKE kämpade i under valet, mot strömmen av fruktan och fatalism, från olika hot (alltifrån att bli utkastade från Eurozonen till rädsla av att inte ha någon regering) och illusionerna som systematiskt befrämjades av SYRIZA. Partiet förklarade krisens karaktär för folket och villkoren för en utväg i folkets intressen, villkor som är kopplade till frigörelse från EU och NATO, det ensidiga upphävandet av skulden och socialisering, med andra ord en regering byggd på arbetarmakt. Det utkämpade detta slag men tog samtidigt med i beräkningen att det kunde kosta röster.

Den minsta reträtt från partiets sida att falla till föga för trycket från att delta i en regering för att förvalta krisen skulle

ha lett till nederlag för arbetarrörelsen och förhindrat möjligheterna att skapa en stark socio-politisk allians som kommer i konflikt med monopolerna, de imperialistiska förbunden som EU och NATO. Det skulle ha förhindrat varje försök att samla folket i kampen för att lösa vardagsproblemen, vilka ständigt skärps, för utsikterna till arbetarmakt. I praktiken så hade KKE funnit sig själv med att förneka konsekvensen och pålitligheten i sina handlingar och ord eftersom det hade blivit ombett att genomföra skadliga och felaktiga reträtter av avgörande karaktär sett till dess program och närmaste uppgifter i kampen.

Under förhållanden där ett flertal andra kommunistiska partier blivit representerade i parlamenten eller förvirrat sig in i socialdemokratiska och opportunistiska vänsterformationer blev KKE stående med färre röster i jämförelse med dess ökade politiska inflytande. Dess strategi gällande de två vägarna för utveckling, nödvändigheten av en socio-politisk allians och kampen för arbetarklassens makt har stärkt och utvidgat banden till arbetarklassen och de fattiga så att de kan förbli rakryggade, utan att knäckas av de nya faror som väntar.

KKE:s strategi har bekräftats genom utveckling på daglig grund. Dess strategi baserad på kommunistiska principer, på lagarna om klasskampen som sätter dess mål, väg och förutsättningar för att lösa den grundläggande motsägelsen mellan kapital och arbete, för att lösa de centrala problemen om makt och att avskaffa exploateringen inom produktionen. Det tillstånd av antagonistiska motsägelser som kapitalismen vilar på blir alltmer reaktionär och farlig och ingen förvaltningsprincip kan

bidra med en lösning för folket. Med denna strategi och linje för kampen har KKE outtröttligt bidragit med att omgruppera den kommunistiska rörelsen på revolutionär grund, det uppmuntar och stödjer den kommunistiska och antiimperialistiska kampen över hela världen, det stärker den internationella solidariteten, samtidigt som det tar ansvar för utvecklingen av klasskampen på nationell nivå.

KKE är väldigt samvetsgrant i sin självkritik. Det framhåller att det inte är tillräckligt med att ha en korrekt strategi och aktivitet. Det studerar sina svagheter för att bli mer effektivt i frågor om politisk vägledning, utveckling av den ideologisk-politiska skolningen, att accelerera partiuppbyggnaden på fabriker, arbetsplatser och i bostadsområdena, att stärka den klassbaserade rörelsen så att deltagandet i fackföreningar och andra massorganisationer ökar och nya krafter deltar i kampen.

KKE fortsätter sin kamp gällande folkets alla problem med allt större känsla av ansvar och beslutsamhet. Det fokuserar på kampen mot den antifolkliga skattepolitiken, för kollektivavtal, för löner och pensioner, för skydd mot arbetslöshet, för hälsovård, välfärd och utbildning. Samtidigt förbereder det sina krafter inför faran av ett eventuellt imperialistiskt krig mot Syrien och Iran.

Det kämpar mot den antifolkliga politik som förs av ND, PASOK och Demokratisk Vänster vilket uppstod ur en splittring av SYRIZA och är del av planen för en "vänster"-manipulation av folket. KKE utför en starkare organiserad kamp mot vänsterillusioner från SYRIZA, det stärker sin kamp mot det fascistiska Gyllene Gryning.

KKE informerade för länge sedan ett

flertal kommunistiska partier om attacken mot KKE skulle intensifieras. Många kamrater kände till att borgarklassen, staten och para-statliga mekanismer testade olika former för repression och provokation mot KKE och PAME. Nu måste vi vara mycket väl förberedda för att klara av den eskalerande attacken mot partiet.

Vi fortsätter vår kamp. Vi försöker att vara mer effektiva i organiserandet och utvecklingen av klasskampen.

Reduceringen av KKE:s röster upphäver inte de avgörande fördelar som vårt parti har uppnått med stora ansträngningar. Det upphäver inte den styrka genom förtroende som partiet har inom fackföreningarna, massorganisationerna, arbetar- och folkrörelserna, dess prestige inom arbetarklassen, förtroendet som folket har för det i den vardagliga kampen, oavsett om det kom till uttryck i valet eller inte.

"SOLSKENSVÄNNER"

Så, krafterna som öppet eller dolt försöker att tolka valet på ett fördömande sätt för att underminera KKE:s strategi och taktik såväl som dess roll i den världskommunistiska rörelsen kommer att bli rannsakade av de revolutionära kommunisterna och arbetarklassen.

Det finns mer än tillräckligt av olika krafter för att förvalta systemet. Vad folket däremot behöver är riktiga kommunistiska partier som inte vill delta i förvaltningen av det kapitalistiska barbariet i "vänsterregerings" eller "realismens" namn eller acceptera en negativ växelverkan av de kapitalismens krafter som enbart banar väg för systemet och ödslar dyrbar tid för vilket arbetarklassen och folket får betala ett högt pris.

Här är ett av flera exempel på hur SYRIZA försöker manipulera allmänheten. Genom att retuschera en bild från en välkänd aktion som genomfördes av KKE i maj 2010 vill SYRIZA framhäva sig som ett massaktionsparti. De tog bort namnet KKE på banderollen från originalbilden och klistrade sedan in den manipulerade bilden på en affisch inför ett möte som hölls på Irland i slutet på 2012.

Kommunisternas nordiska sommarläger 2013

Dags att boka in sig för årets Nordiska sommarläger.

Årets läger kommer att hållas i Sverige under vecka 28, från söndagen den 7 juli till den 13 juli.

Platsen för sommarlägret blir mitt i djupaste Hälsingland, i Voxnadalens skogar. Där ligger Gläntan, en konferensanläggning som ägs av ABE.

Där finns utrymme för alla möjliga aktiviteter förutom de kamratliga diskussionerna med likasinnade från hela Norden. Trevliga sällskapsrum, biljard, dart, bordtennis, vedeldad bastu med relaxrum, utomhusgrill, kanot, vindsurfing, fiske, bastu och bollspel.

Natursköna strövområden inbjuder till avkopplande promenader längs skogsvägar och genom mossbeklädd "trollskog". Vid sjön Mällängen finns både bad- och fiskemöjligheter.

Boka in veckan nu, programmet för studier och diskussion presenteras i nästa nr av Rikt punkt.

Arrangörer är SKP, KPId, DKP och NKP.

Angående sociala mötesplatser

Svar till Megabite

Jag känner mig nödgad att svara signaturen Megabite som skrev i Rikt-punkt angående sociala mötesplatser. Jag håller med dig i sak att facebook har stora nackdelar och att det säkert inte är riskfritt att figurera där. Vi har rätt att avstå från facebook om vi vill, därom råder heller inte någon diskussion. Det som gör mig uppriktigt lessen är när du skriver att vi som har facebookkonto sysslar med vuxendagis och att vi skulle ha några onda avsikter i att bli kompisar och sedan bara spionera. Varför tror du att vi spionerar? Människor besöker kanske vår profil av nyfikenhet utan att kommentera eller ge sig till känna men det är ju en del av det sociala spelet och inget som jag tycker illa om. Då får jag ju en chans att föra ut

mina och partiets åsikter! Jag visar att man faktiskt kan vara stolt kommunist! Varför kallar du mina facebookvänner för vuxendagis? Jag har mina arbetskamrater på facebook och det är bra människor! Det är kanske dom som kan komma att bära partiet en dag, vanliga arbetar-

killar och tjejer! Hur skall jag kunna föra ut mina åsikter till dom om jag är på Ipernity eller någon annan smal möteskanal, dom är ju inte där!? Man kan naturligtvis vara på flera olika platser om man vill och har ork och tid men då anser jag att jag lägger min energi på den kanal som har störst genomslagskraft. Dom människor jag kommer i kontakt med har facebookkonto, har pengarna på banken, handlar i privata företag, uppsöker privat sjukvård osv osv. Det är naturligtvis sorgligt att det ska behöva vara så men vi lever i en kapitalistisk värld och om vi ska kunna ändra på detta kapitalistiska samhälle måste vi möta människor där dom är och prata med människor överallt där dom finns. Jag är kund i Länsför-

säkringar eftersom det är kundägt, jag handlar gärna på COOP och är medlem där. Men jag vill inte utesluta alla dom människor som har valt en annan väg och som gillar privatägda företag. Jag vill kunna påverka dom! Jag vill att dom ska förstå att det finns alternativ till den politik som bedrivs idag. Jag diskuterar gärna med alla som vill lyssna, även rasister och ultrakapitalister men framför allt vanliga killar och tjejer med vanliga liv. Som kommunist vill jag inte framstå som lite finare än vanliga människor, däremot vill jag förmedla en åsikt och vision om en ny världsordning där vi äger tillsammans och beslutar tillsammans. Vi lever i en kapitalistisk värld som jag inte gillar och vill ändra på, det är ju därför som jag är medlem i partiet men om partiet väl-

jer att isolera sig och bara föra ut sitt budskap genom smala kanaler tror jag att det politiska arbetet blir omöjligt och därmed meningslöst. Partiet måste höras och synas överallt där människor finns för att så småningom kunna ändra på samhällets alla delar. Kritisera gärna facebook

för alla missförhållanden för det är dom förtjänta av, men vi måste akta oss för att hamna i ett smalt litet fack av kommunistiskt snobberi! Jag anser att SKP ska vara ett vanligt parti för vanliga människor oavsett hur du ser ut eller var du kommer ifrån men SKP skall också vara ett radikalt alternativ till det samhälle vi lever i idag. Bara det att vi vågar hävda socialismens förträfflighet är för många människor oerhört radikalt idag när allt är så inriktat på profiter och privatiseringar. Det är nog på den nivån vi måste börja om vi skall få människor att lyssna och så småningom även gå med i kampen för en bättre värld.

Kim Jensen

Bistert 2013 för många Malmölärare

I december förra året fick Malmös lärare ta del av sina nya löner för 2012. Flera av dem känner sig minst sagt frustrerade och besvikna. Det där påslaget på 10 000 kr som lärarfacken Lf och LR drivit känns nu avlägset.

Jämfört med andra länder är lärarlönerna i Sverige ett enda stort skämt och ett hån mot alla de lärare som tagit sig igenom flera års högskolestudier.

Den individuella lönesättningen borde avskaffas. Den är missvisande och orättvis eftersom lärare delas in i A- och B-lag. Skolengagerade lärare, fackliga representanter, miljörådsmedlemmar med flera hamnar alltmer utanför arbetsgivarens fokus. Lärare som inte är fackligt anslutna och som inte lyfter ett spadatag utöver undervisningen åker snålskjuts, på gott och ont.

Hur kommer det sig att förskollärare och fritidspedagoger har haft gynnsammare löneutveckling under flera år jämfört med grundskole- och gymnasielärare, som istället stagnerat? Frågan är av vikt eftersom den visar hur skev lönesättningen är.

Som lärare och pedagog har man varken tid eller ork att fylla i milslånga komplicerade lönekriterier. Ändå lägger arbetsgivarna tyngden på just dem. Andra kompetenser och kvalifikationer förbigås helt. Därför blir det oftast så att de som kan snacka till sig en bättre lön går före andra som tiger ihjäl sig.

Större vikt borde läggas vid hantverket och skolengagemanget. Engagerade och entusiasmerande lärare borde således ligga på bättre löner. Det är skolledarnas uppgift att stötta lärarna, så att de uppmärksammas och får credit för det de gör i skolans värld. Naturligtvis kan alla bidra, men det är för få som gör något konkret.

Tyvärr är skolledningarna på Malmös skolor alltför ofta frånvarande. Kontentan av det hela blir att de förlitar sig blint på schablonmässiga kriterier och tabeller. I slutändan är det dock den enskilde läraren som får bära det tyngsta lasset!

Ljubomir T. Devic,
Gruv-/ Sfi-lärare, Komvux Malmö

Grymt och poetiskt på samma gång

Mo Yan, 2012 års nobelpristagare i litteratur.

Mo Yan: 2012 års nobelpristagare i litteratur

Det röda fältet

Översättning: Anna Gustafsson Chen

Det är sorghum, på svenska durra, som växer på det röda fältet; det viktigaste sädeslaget i södra Asien med breda blad och yviga vippor som kan bli upp till fem meter höga. Familjekrönikans handlingsplats, Gaomi nordöstra socken, är ett idealiskt odlingsområde för denna växt och sorghum blir till allt från mat, brännvin och sandaler till gömställen för byborna, rövare samt kinesiska och japanska soldater. När den sextonåriga bruden Dai med de lindade, krympta fötterna bärs i bärstol till en rik men spåtalsk brudgum, lockas en av bärstolsbärarna av de små fötterna till något som borde kallas för våldtäkt men snarare blir en kärleksakt i sorghumfältet.

Mo Yan bygger ett handlingsväv som inte alltid är lätt att följa. ”En guda-benådad berättare” kallar Svenska Dagbladets Mats Gellerfelt denne Mo Yan. Vi möter ett svunnet Kina i slutet av 1930-talet. Japanerna har invaderat landet och gör råder med stöd av kinesiska kollaboratörer. En nationalistisk armé må finnas men de delar läsaren möter är inbegripna i skärmytslingar sinsemellan samt med konkurrerande patriotiska rövarband och det vill mycket till innan alla besinnar sig och lägger stridigheterna åt sidan

för att möta den gemensamma fienden: Djävlarerna som japanerna kallas. Någonstans i landet måste samtidigt Maos Långa marsch pågå som började 1934-35, men handlingen har ingen beröring med denna.

Mo Yan väver sin krönika kring fadern Douguan som i berättelsen är tonårspojke, kring farmor Dai som födde honom efter kärleksstunden i sorghumfältet och som nu är chef för ett destilleri. Farfar banade vägen genom att mörda både den påtänkte spåtalske brudgummen och dennes far. Farfar Yu Zhan'ao blir som kommandör Yu hjälte i bybornas motstånd mot en japansk attack som utspelar sig på en bro över Det svarta vattnets flod. Attacken kostar en japansk general livet men även livet på många bybor och den vackra, bara trettioåriga farmor. Efter detta följer Douguan sin far i det utdragna kriget, får ena testikeln bortskjutet och blir vittne till hur byns slaktare på order av japanerna flår destilleriets förman och farmors stöd, farbror Luohan, levande. Jag konstaterar att krigets asiatiska grymheter är svårare att smälta än våra europeiska, bara därför att vi är avtrubbade.

Grymma scener växlar med lika intensiva, men poetiska skildringar av växternas färgspel under dygnets alla timmar där sorghumstjälkarna tycks få ett eget liv. Djurlivet vid Svarta flodens vatten är alltid närvarande. I Gaomi nordöstra socken finns både vilda och

tama hundar och uppgörelsen mellan de vilda och destilleriets tre tama, Röd, Svart och Brun får ett helt kapitel. Och så finns koppärrige Cheng som är fena på att sjunga pekingopera och har blivit vän med en räv. När Cheng får arton bajonettstick av djävlarerna och ligger döende får han såren slickade av räven och överlever. Trots dessa offer för fosterlandet dör Cheng en kall vinternatt utanför porten till en folkkommun. En usel person har tagit ifrån Cheng de fem förmåner barnlösa har tilldelats av revolutionen.

I förordet skriver Mo Yan: ”Med denna bok vill jag högaktningfullt åkalla alla de heroiska och plågade själar som vandrar över de oändliga, klar-röda sorghumfälten i min hembygd.” Själv har han flyttat till storstaden. Han överväldigas av förtvivlan när han återvänder och ser hybridsorghum växa som odlats fram på Hainan. ”Den ger hög avkastning, är besk i smaken och orsakar ofta förstoppning.” Boken slutar med orden:

”I yang från Den vita hästens berg och yin från Det svarta vattnets flod växer ännu en stjälk av äkta sorghum. Du måste offra allt för att finna den. Lyft den högt när du rusar tillbaka till din vildvuxna, vilddjursfyllda värld. Den är din talisman, symbolen för din familjs ära och en symbol för livsmodet i Gaomi nordöstra socken.”

Barbara Brädefors

Konstverket Marats död.

220 år sedan Mordet på Marat av J-L David

Marats död är det främsta konstverket från Franska revolutionen. Den målas under ett kritiskt skede i den franska revolutionens historia i juli 1793 då sansculotter och girondister stred om makten och radikaler och konservativa kämpade en kamp på liv och död om revolutionens fortsättning.

Girondister och sansculotter skulle motsvara senare tiders högersossar och spartakister i Tyskland eller marxist-leninister kontra trotskister i Sovjetunionen.

Trots att målningen är bunden till sin tid och till den mycket radikala falangen av den franska revolutionen räknas den som en av de stora verken i konsthistorien.

Konstnären Jacques-Louis David var jakobin och stödde de radikala sansculotterna. Det var speciellt de kvinnliga sansculotterna som under denna period

då en armé på 700 000 man hotade Frankrike och kontrarevolutionära uppror i La Vendée, Lyon, Caen och Bordeaux hotade landet inifrån, bar revolutionen på sina axlar.

David hade tidigare under året målat Lepelletier som i januari hade mördats av en monarkist. Lepelletier hade målats i den upphöjda neoklassicistiska stil som dittills varit Davids kännemärke. Nu mördas Marat av en girondist. Vi skall komma ihåg att girondisterna tidigare under året misslyckats med att få Marat giljotinerad.

I målningen av mordet på Marat sker något helt nytt. Det finns en direktet i tonfallet som förebådar 1800-talets realism och rentav det politiska måleri som skall komma. Samtidigt har denna mycket gripande målning drag av helgonapoteos och martyrschildring. Den tunga turbanen kontrasterar mot det ljusa ansiktet. Bakgrunden är mörk-

Kampfonden

Ge ett bidrag

PG. 421 53 84 – 1

eller BG. 636-7080

Summa: 3 850

Tidigare insamlat: 5 700

Totalt: 9 550

Observera:

Det är viktigt att ange avsändare om du använder partiets egna inbetalningsblanketter.

grön (kontrarevolutionens färg). Penan är på väg att falla ur hans hand. Allt detta ger illusionen att målningen har tillkommit strax efter mordet.

Badkaret, den enkla trälådan och den blodiga kniven på golvet kontrasterar mot det fridfulla ansiktet. Ett svagt leende stärker detta intryck. Tavlan är signerad 'Till Marat från David', från en revolutionär till en annan.

Revolutionen gick sedan in i nya skeden; reaktionen slog tillbaka och den radikale David kom att fångas. Han släpptes ut ur fängelset och valde då att stöda Napoleon Bonaparte. Efter restaurationen gick han i landsflykt till Belgien och dog i Bryssel.

Det är i år 220 år sedan Jacques-Louis David målade Marats död: den finns idag på Musées Royaux des Beaux-Arts i Bryssel.

Tage Tallqvist

ISSN 1102-7010

Riktpunkt

Utges av SKP Ans. utg.: Gun Isaxon

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck

Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 200,-, kvartal 50,-

Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Krönika

Barnens rätt i vårdnadstvister

Det har på senaste tiden skrivits om hur pappor som misshandlat och mördat sina fruar fortfarande kan få full vårdnad om sina barn.

Detta är enligt mig fel, hur kan en psykiskt instabil person ta hand om sina barn, enligt lagar så ska föräldern få rätt till att få umgås med sina barn men hur kan man då lita på att denne inte skadar barnen? Det är oftast genom socialen som man bestämmer huruvida barnet ska få träffa sin förälder eller inte. Men om nu barnet inte vill umgås med just då kanske sin pappa som antingen misshandlat eller mördat dens mamma? Det bryr sig inte socialen om utan följer bara sina protokoll och där står det att fadern har rätt till antingen delad vårdnad eller full vårdnad. Jag tycker socialen och den svenska statens politiker ska lyssna på barnen. Jag själv som liten ville inte umgås med en av mina föräldrar p.g.a. personliga skäl, men socialstyrelsen tvingade mig att åka och träffa min förälder varannan helg och som hot om jag inte åkte dit var att de skulle tvångs omhänderta mig och flytta mig till en fosterfamilj. Jag vill inte att andra barn ska få uppleva det jag har gjort. Därför ska vi ändra på hur man förhandlar om rätten till vårdnad och börja lyssna på barnen! Ett motargument är att ett barn inte kan förstå vad som är rätt och fel, men det vet jag är ett dumt påstående, barn är inte så korkade som vissa tror. De kan gott få välja själva vem de vill umgås med och inte bli tvingade till att bo eller möta en mördare.

Om nu barnet själv vill vara med sin för-

älder så ska den få göra det men om den säger "nej, jag vill inte träffa pappa/mamma", då ska det inte bli tvingat till detta av främmande personer som egentligen

ska vara på barnets sida, inte på den psykiska instabilas! Enligt socialstyrelsens hemsida så ska de ta hänsyn till vad barnet upplever men detta kan jag tänka mig inte sker så ofta. Vi behöver ändra på hur vi reagerar när ett barn råkar illa ut, vi måste tänka på vad som är barnets bästa och inte utgå från en massa idiotiska regler, tänk på hur det hade känts om du måste sitta hemma hos den personen som slagit din mamma och inte kunna göra något åt det? Vill du sitta och äta middag med den personen? Förmodligen inte.

Låt oss börja kommunicera bättre sinsemellan med de barn som ska få stöd och hjälp, börja lyssna på vad det är de vill och försöka så gott det går att uppfylla deras önskningar. Det är oftast inte mycket ett litet barn kräver så jag vet att detta kan fungera, vi behöver bara börja om på nytt och starta en rörelse som fungerar och stödjer barnen i sämre situationer.

Anjelica Magnusson
Praktikant på Riktpunkt

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40